

בֵּית מִשְׁפָט לְנוֹעַר בֵּית מִשְׁפָט הַשְׁלָום בִּירוּשָׁלָם

ת"פ [REDACTED] מדינת ישראל נ'

תיק חיצוני: 523317/2016

בפני **כבוד השופט שמעון ליבו**

מדינת ישראל

נאשימים

נול

החלטה

לפני בקשה להורות על ביטול כובב אישום לפי סעיף 149(10) לחס"פ לרבות בשל טענות הנוגעות להגנה מן הצדק. טרם אפרט אצינו בזבוספו של יום ההחלטה על ביטול מבט האישום בהסכם ח奸ה המקורית בעניין נאשס 2. תוך קבלת הטענה ולאחר הבהירתה שניתנה בהסכם ובמגבלה.

הרקע וההילין

1. הנאיםים ליד [REDACTED] בהתאם
2. נגד הנאיםים הוגש ביום 13.12.16 מכתב אישום המיחס להם עבירות **תקיפה בנטיות מחמירות** לפי סעיף 379 + 382 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן - "החוק"). בהמשך תוקן כתוב האישום מספר פעמים אולס מהות התקינו הייתה בוגע לבשימת עז' התיבעה ולא ביחס לתשתיית העובדתית, אליה ATIICHIS בשורות הבאות.
3. מעובדות כתוב האישום עליה ציירום [REDACTED] סמוך לשעת 00:01 עת היו הנאיםים כבני 14 ועשרה וחודשים 1-16 וחוזש בהתאם הנאיםים תקפו בצוותה חזא את [REDACTED] (להלן - "המתלון") בסמוך לטינמה סייטי שברחוב הנשיא השישי לאחר שהמתלון וחבריו היו בסמוך למקום בדרכם לבתיהם פנה הנאים 1 ואחרים אל המתלון ובירו ובירו את מכשירי הטלפון שברשותם. המתלון וחבריו סייבו וכן אחד מחבורתו פנה אל המתלון ובירו אמר שיביא לו 50 ש"ח המתלון ענה שאנו לו ובתגובה אחר אמר "תשיג לי או שאתה מת". המתלון וחבריו ברחו מהנאש וחברורה לכיוון עמדת והשמירה בכניסה ל"סינמה סייטי", אך בעוד חבריו של המתלון הצילו לברוח, תפסו האאים והחברה את הקטין כאשר הנאים 2 עצר את המתלון מבריחתו, בעט בו וחתט בראשו. לאחר שהמתלון הופל על ידי הנאים והחברה לרצפה, תקפו הנאים 1 ואחרים את המתלון בעוות בריגלו, בכל חלק גוףיו וכן הנאים 1 בעט בחזקה בראשו של המתלון. במקום עבר אחר (להלן: "עובד אורח") שזהותו אינה ידוע לנאש, הנאים 1 זית את המתלון וחל לתקוף את עובד אורח עד אשר הגיע עובד אורח אחר, והנאש ייחד עם אחר תקפו אותו. בהמשך הגיעו למקום קטנו של מד"א אשר הפעיל סיירנות וצופר והנאש וחברה ברחו מהמקום.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינת ישראל נ'

תיק חיצוני: 523317/2016

1. ביום 19.12.16 ביקשה ב"כ המאשימה לתקן את כתוב האישום, בטרם מענה, ולמחוק מרשםת עד¹ הتبיעת את עדים 12-33 שאינם קשורים לתיק זה. הבקשה אישרה ותוגש כתוב אישום מותוקן.²
3. לאחר שמונה ייצוג לשני הנאים ב-17.12.22 העלו בדיון 8.2.17 ב"כ הנאים טענות מקדימות⁴ שונות ובהן אי קיומ חובת שימוש.⁵
6. בדיון מיום 17.3.26 ציין ב"כ נאים כי פניו עברו שמיעת ראיות וכי הגיע בקשה להסתור חיסין.⁶ המאשימה עתרה להארצת מועד להגשת תעוזת החיסין.⁷
7. ב-17.4.17 פסקו באי כח הנאים מענה לכתב האישום. ב"כ נאים 1 טען כי הנאשם כופר⁷ בנסיבות לו. לדבריו לא היה במקום. לטענתו היה בבית ואין טענת זוטא. בהתייחסו לסתורו ציין כי הסטורו אינו סטור מלא וuber ערכיה ולכן לא ניתן לראות את מכלול התמונה לרבות זהות⁸ האנשים המעורבים ופקידם במעשה. עוד טען כי כבר בשלב דיון המעצרים היה ניכר כי הסטורו⁹ חסר.¹⁰
11. ב"כ נאים 2 הודה בפניהם¹¹ כי היה במקום ואף נצפה בסרט בסמוך למקום. אמן ידע על¹² הקטטה אך לא היה מעורב בה ולכן כפר באירוע הקטטה מחותר ידיעה. ומילא כפר בעבירות¹³ המיותחות לו. העלה טענות הנוגעות לראותה המאשימה, כפר בקבילות הסטורו וטען כי חסרים בו¹⁴ רכיבים העשויים לזכות הנאשם¹⁵ שעד טען פ"ז¹⁶ כי היה הינו על בסיס ראיות תלתש ובהן מסדר זהוי¹⁷ חולצות (ראה: עמי 5 שי-3-1 לפורי מיום 19.4.17).¹⁸
19. בדיון 10.5.17 התקיים לאחר מפגש בין הצדדים באפריל 2016 ולאחר שבאי כח הנאים הודיעו¹⁹ על כוונה להגיש בקשה לפי סעיף 74 לחסדי'פ' צוינו כי עובר למפגש עם הצדדים הוצאה תעוזת²⁰ חיסין אולם מידע זה הובא לידיут ב"כ הנאים עוגר למועד הדיון. ב"כ המאשימה ציינה כי²¹ תעוזת החסין הומצאה לזרה ערבית²² וכן²³ לסתורו²⁴.
25. ב"כ נאים 2 ציין במהלך דיון 10.5.17 כי אין דעתו נוחה מהתנהלות המאשימה בכך שבעקבות²⁶ השיחה עם ב"כ המאשימה ציין כי מעוניין לזמן עד ההגנה²⁷. וברשלבדיוני לאחר מענה²⁸ הינו לאחר כפירה הודיעה המאשימה על בקשה לתקן כתוב אישום בהוספה העד²⁹ עד²⁴ תביעה.
29. בהחלטה מיום 10.5.17 התרתית אמן תיקון כתוב האישום משום שאין מדובר בעד הגנה חיזוני²⁵ והחומר מצוי היה בתיק החקירה. יחד עם זאת בשל עיתויי הצגת החומר החסרי התרתית דחיה²⁶ נוספה. ואף ציינתי דרך התנהלות הדיוונית העתידית.
28. לאחר הגשת תעוזת החיסין ביקשו באי כח הנאים לדווח בהם מהסתמכותם על ויתור עדים²⁷ וצינו כי כפירתם הינה כפירה גורפת. משכך נרשמה מחדש מחדש כפירת נאים 2 המוחודשת.²⁹

בֵּית מִשְׁפַּט לְנוֹעָר בְּבֵית מִשְׁפַּט הַשְׁלוֹם בִּירוּשָׁלָם

ת"פ [] מדינת ישראל נ]

תיק חיצוני: 523317/2016

1. ב-26.6.17 הביעו באיך האשמים מורת רוחם מהתנהלות המאשימה בכל הנוגע לקבלת החומר
2. החסוי או פרפרואה ממנו. ציינו כי חרב הבהירות שניתנו מצד המאשימה טרם הגיעו לידיים
3. פרפרואה אף שחלף כחודש מאז החלטה קודמת.
4. ב"כ המאשימה אישרה במעמד הדיון כי הפרפרואה אינה "בתיק ברגע זה". הדיון נדחה ל-17.10.18.
5. כאשר במהלך הדיחיה חזרתי לצדדים לחידר וכן למאשימה לוודא הגעת הפרפרואה לידי
6. ב"כ הנאים.
7. במהלך דוחה 18.10.17 ציינו ב"כ הנאים כי הגעה הפרפרואה ולאור האמור בה מעוניינים לעתור
8. להסתור חיסיון. עד צוינו כי התקינה ישיבת גישור וכי הנאים נשלחו למפגש עם גורמי שירות
9. המבחן. כאשר ביחס לנאים 1 שירות המבחן עדכן כי לבקשת הנאים ומשפחתו הקשר עם שמ"ל
10. נפסק.
11. בשל אי התיעצנות נאים 2 עקב פגיעה ספורטיבית ולאור בקשת גורמי שמ"ל לארכח בת שלושה
12. חודשים לעירית תסקין מצבי בעייןנו של נאים 2, עמו נפגש מספר פעמים, נדחה הדיון למענה נוסף
13. ולעדכו בעקבות חתסוקיר.
14. ב"כ הנאים 2 הגיעו בקשה במסגרת בעייןן בקשה לגילוי חומר חקירה ולהסרת
15. חיסיון. לאחר 26.11.17 ב"כ המאשימה הודיעה על הסכמה לחזור מכתב האישום. ואך הדיון
16. שנקבע בפני כבוד השופטת מולד התיעוצר. דבר שנודע לי בדיון האחרון שהתקיים בפני ביום
17. 22.1.18.
18. ביום 22.1.18 התקיים דיון בפני. ב"כ הנאים 2 ציין כי המאשימה שניתנה עמדתה וכי ב"כ נאים
19. הניש מחדש בקשה במסגרת תי"פ בעייןנו מושא שבעניינו וגם בעניין נאים 2, המאשימה
20. חזרה בה עמדתה. ב"כ נאים 2 ציין כי את עמדת המאשימה המחדשת לחזור במייל טלפונית. ב"כ
21. הצדדים קבלו על הבעיתיות שהתנהלות זו. עוד טענו כי משחרר המאשימה לחזור בה מסגרת
22. הליך הביע"ח הרי שהגהה מחודשת של כיא טעונה אישור יועמ"ש (ראה: עמי 14 ש' 8-7 לפניו מיום
23. 22.1.18) אישור כזה כאמור – לא הוציא.
24. ב"כ הנאים 2 ציין כי בעקבות הදעת המאשימה:
25. "בדיון שהיא בקשה שלא נטיצב, שהיא מבקשת לחזור מכתב האישום. לאו כך בית
26. המשפט ביטל את הבע"ח ומבחן הנאים ומבחןינו הדיון הסתיים בחודשיים
27. לאחר מכן, נודע לי מפי חברי עוזי [] כי הוא הגיע מחדש את הבקשה שאני
28. הגשתי מכיוון שבתיק בעייןנו המאשימה לא בחרה באותו דרך והחלטה על המשך
29. ניהול ההליך, ערב דיון ב坌תו של חברי בע"ח [] פנתה אליו חברותי
30. וביקשה את תגובתי בטלפון לכך שהיא חוזרת. מהתחלת המדינה לחזור בה מכתב
31. האישום".
32. ראה: עמי 13 ש' 28 ועמי 14 ש' 1 לפניו מיום 22.1.18
33. ב"כ המאשימה הגיבה במעמד הדיון מיום 22.1.18 כי היא "מבינה את אי הנוחות שביהם" ש
34. מרגעיש" (ראה: עמי 14 ש' 16-15 לפניו מיום 22.1.18). יחד עם זאת לדידה "יש הבחנה בין

בית משפט לנער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ ■ מדינת ישראל נ'

תיק חיצוני: 523317/2016

- 1 הנאשימים בתיק והם לא קשורים אחד לשני" (ראא: עמי 14 שי 14 לפרו מיום 22.1.18). ציינה כי
2 אכן החינוי בעמדתה נבע מטעום "שלא שמו לב לראייה מרובית בתיק שנמצאות בתיק ונעלה מעיני
3 ראש היחידה" (ראא: עמי 14 שי 18 לפרו מיום 22.1.18). בהתייחס לשאלת המשפטית לעניין הגנה
4 מן הצד טענה כי "מדובר פחות מוחודש שבו הנאשם שבחזנו בו מכתב האישום" וכי לדידה
5 לא משתכללים יסודות הגנה מן הצד הוא בשל חומרת העבירה, הן לאור העובדה שהסתמכות
6 הנאשימים על דברי המאשימה והן לאור העובדה שחוורה מהאישום לא נאמרה בפני כי אם בפני
7 המותב ~~הו~~ בבעית. דחיתתי הדיוון לצורך השלמת טיעונים עד ליום 31.1.18.
8 ב"כ הנאשם 2 הגיע ביום 28.1.18 בקשה שכותרת "השלמת טיעון ביטול ביטול
9 כתוב האישום". באחת הנאים 2 חלק משפטית על ניתוח המאשימה וצינו פסיקה התומכת בגישתו
10 גם בהיעדר השתמכות בא-כח הנאשם 2 ציין כי המפנה בעמדת המאשימה היה בעקבות דיוון בעית
11 ביחס להעדת עד ההגנה. ביפגש המאשימה אישרה כי המפנה החל בעקבות דיוון בעית השני. בעקבות
12 טיענות הצדדים נדחה לדיון ~~ו-~~ נוטרים 24.1.18 בהמשך ולאור אילוצי יומן נקבע לשימוש החלטה
13 ביחס לנאים 2 ולמענה עברו נאשומים 1. 2.2.18.
14 ב"כ הנאשם 1 עתר בהסכם הצדדים להארכת מועד הגשת הטיעונים המשלימים עד ליום 18.2.2018
15 והוריאתי כמפורט.
16 ביום 31.1.18 הגישה המאשימה סטטמג'ה וצירפה פסיקה לפניה על בית המשפט להימנע בדבר
17 שבשגרה מהתערבות בשיקול הדעת של המאשימה ~~את~~ אם סבור אחרת. וכי ביטול כתוב האישום
18 הינו סعد לא מידתי אף אם סבור בית המשפט ~~מי~~ נפל פגמים בהתנהלות המאשימה.
19 ביום 4.2.18 הגיע ב"כ הנאשם 1 בקשה ל" להשלמת טיעון סגנoria" בפתחת דבריו ציין כי מצטרף
20 לטעניו של ב"כ נאים 2. מעבר לאמירה זו בסעיף 1 לפרק הכליל ~~את~~ "השלמת טיעוני הסגנoria"
21 ב"כ הנאשם 1 לא הרחיב הילעה אודוט סוגית הבהיר של המאשימה. עיקר טיעונו היו בקשר
22 רחבה של תחומיים אחרים. ב"כ הנאשם 1 טען טיענות הנוגעת בעיקר לסתוניות הראיות ותיק
23 בעית (סעיפים 2-7 לבקשת ב"כ נאים 1) לתעודות החיסיון שלא הועגה עד מאי 2017 אף
24 שהמתוארכת לאפריל 2017. טען טיענות הנוגעת להתנהלות דיןונית, שתצרכה ~~ה~~ הוצאות חזרות
25 ונסנות בשל מידע שהתקבל בשלבים מאוחרים יותר. חלקים אחרים של הבקשה אודוט
26 הליכים שהתקיימו בפני שופטים אחרים ובכללם הлик הגישור והמית' ובכללו ~~ש~~ היבנות על
27 מצאי בינוים הנוגעים להקלות בתנאים המגבילים בהם החזק הנאשם 1 ולהשליך מהם לעניין
28 התשתיית הראיתית לקבעת האשמה (סעיפים 12, 18-14 לבקשת ב"כ הנאשם 1) גם בסעיף 12
29 לבקשת רשות הדין ציין כי לדיוון יש לדוחות טענת המאשימה לפניה דין טענת הגנה מן הצד
30 ראוייה לדיון רק לאחר שלב הוכחחות (ראא: עמי 14 שי 34 לפרו מיום 22.1.18).
31 כאמור נושא ההחלטה שכותרת הינה שאלת ביטול כתוב האישום מטעמים של הגנה מן הצד בשל
32 חזרת המאשימה מהתחייבותיה. משחציגו הצדדים את טיעוניהם, עיקר בדיונים בעל פה

בית משפט לנער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED]

תיק חיזוי: 523317/2016

1 בסוגיה זו ובשלמות בכתב - נדחה הדין לSIMOU החלטה מלבתילה ביחס לנ羞ם 2. בשלב
2 מאוחר טען ב"כ נ羞ם 1 ואתייחס לאחר מכן אף לעניינו.
3

טענות הצדדים מוסכמו ופלוגתאות

5 26. מוסכם על הצדדים כי עדמת המשימה בחודש נובמבר 2017 הייתה לזרה מכתב האישום ביחס
6 לנ羞ם 2.

7 27. ב"כ המשימה אישרה כי זרעה מכתב האישום: "זה מה שנאמר בבית המשפט, אבל לא הייתה
8 זרעה פורמלית לפני בית משפט זה". (ראה: עמ' 14 ש' 15 לפניו מיום 22.1.18.)
9 28. המשימה לא כיהה כי התנהלותו בשלבים מסוימים של ההליך אינה חפה מביקורת:
10

11 "אני מבינה את אי הנחות שביהם" מרגיש אמרה זו גם זאת קורות טוויות
12 השיטה יכולה לשפוג זאת. לא מכירה אפשרות שМОות אחד מבטל כתוב אישום. לכן
13 הנפקות של אותו דין שההיא כי המשימה טעתה. לא שמעו לה לראייה מרכזית
14 שנמצאת בתיק נעלמה מעין ראשית היחידה. כאשר הוגשה בקשה השניה לגילוי
15 הראייה עבכנו על חתיק בזרעה מהזויות. וכל הראיות הובאו בפעם החמשית לפני דאש
16 היחידה וזה החליט שלאור החומרה של הארץ ועל אף הארוע של המקרה, החק הוא
17 כי ההליך יתנהל".
18 ראה: עמ' 14 ש' 16-15 לפניו מיום 22.1.18.

19 29. בא כת הנ羞ם 2 אף טען והציג כי קיימת תכנית ביןו לבין המשימה בהתייחס לדין בתיק הבעית
20 ממנה עולה בבירור כי עדמת המשימה הייתה לחודה אישום.

21 30. עיקרי המחלוקת בין הצדדים הינה משפטית:
22 א) האם נדרש הסמכות של ממש מצד הנ羞ם על התנהלות המשימה המתבטאת בנסיבות
23 צעדים דיןוניים משמעותיים וויתור על זכויות דיןוניות אלו ליפגיעה בצפיפות לגיטימית על
24 מנת לשככל יסודות הגנה מן הצד.
25 ב) אלו שיקולים נחביבים מצד המשימה בשינוי פדריניות ואימוני תהחשב "הפרת"
26 הבטחה כמצדיקה נקיטה בצד של "הגנה מן הצד".

27 ג) עד כמה יש ליתן משלך לרוכיב חומרת העברית, באיזו הכלול שבין אינטרס חיפויו של הנ羞ם
28 למול הגנה על אינטרס הציבורי וערך חשיפת האמת מבחינות "הפה שאסר הוא מה שהתיר"
29 ולהיפך.

30 31. המשימה סבורה כי משחלף, ככל היותר, חדש וחצוי בין הבטחות המשימה מכל וניתנה ועד
32 לחזרת המשימה מהבטחה זו הרי שלא נגרם לנ羞ם 2 נזק של ממש וכי לא יותר על זכויותיו
33 ועוד סבורה המשימה כי די בכך שאורגן בכיר מתוך המשימה סבור כי לא ראוי להזור
34 מאישום על מנת להצדיק שינוי מדיניות, אף אם בעבר המגמה הייתה אחרת על ידי פונקציונרים
אחרים. כמו כן סבורה המשימה כי חומרת העברית גוברת בין ביחס לנ羞ם 1 ובין ביחס לנ羞ם

בית משפט לנער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינת ישראל 1/ [REDACTED]

תיק חיזוק 523317/2016

1 2 ומכרעה את הcpf שלא קיבל טענה ב"כ הנאים. מה גם שטענה בסיכון כי הטענה המהותית
2 3 כל לא רלוונטי ביחס לנאים 1.
3 4 ב"כ הנאים טענו מנגד. כי אכן נפגעו זכויותיהם הדיניות בהסתמך על המציג החזינה המאשינה.
4 5 כאשר ההסתמכות באח לדי ביטול הדין שנקבע לדין בראיה החסונה בפני השופט
5 6 מולד. מעבר לכך טענו את הנאים כי האכזה שהיתה מנת חלקם של הנאים אף היא
6 7 שיקול שיש ליקח בחשבון וכי המאשינה לא נתנה לכך כל משקל, עת שניתנה עדותה.
7

דינו נחרעה

9 10 33. במלוקת שבין הטרוף סבורני כי יש לקבל עדות בא כה נאים 2 ולפיה בנסיבות דין ניהול החלין
10 11 עמד בסתירה לזכות הנאים להיליך הוגן. זאת ועוד, באיזו שבן חומרת העבירה המיוחסת לו,
11 12 התנהלות המאשינה סבורני, ביטול כתוב האישום אינו סעד לא-מידתי בפרט שהמאשינה עצמה
12 13 סברה אך לפני חדש וחצי – לפני המדיניות הרואה.
13 14 34. אף שלב"כ הנאים 1 טענות שונות ביחס להנהלות המאשינה, חלון בכלל במישור הראייה,
14 15 כולה מסיכום טענותיו בכתב מיום 18.4.2016 מכל מקום טענות אלו אין עניין לסוגיית ה"ציפייה"
15 16 והסתמכות על הבטחת המאשינה, שהנאה שלוניות לנאים 2. אמנס לדבריו הנאים 1 נחל מפה
16 17 נפש עצמו אי ביטול כתוב האישום בעגינו. הקטן חשב שהתיק ייסגר ולאחר מכן שוחרר שלא-ליך
17 18 זאת קשה" (ראה: עמי 13 ש' 11-10 לפורי מיום 18.4.2016). יחד עם זאת, נוכח השוני בין הנאים,
18 19 הרי שאינטראס "ציפייה" זה אינו מעוגן בזכות חוקית, ותקות הנאים 1 אינה אלא משאת לב אך
19 20 אינה מעוגנת בכל הבטחה שהיא. מילא אפיק הנאות אירfan. יתר הטענות שהועל בבקשתו,
20 21 אין רלוונטיות לשאלת נשוא דין החלטה זו ומילא לא מצאת לפניה להתערב בחילוקת המאשינה
21 22 בכל הנוגע לנאים 1. במיוחד שטענות אלו נטוונו בעבר ואפקבע מועסק להוכיחות לאור החלטות
22 23 מיום 19.4.17 ו-21.5.17.

23 24 35. משכך הדין ביחס לנאים 1 יקבע לשםית מענה, כפי שצינו בהחלטה מיום 18.1.2016.

הגנה מזו הצדקה בהתייחס לנאים 2

26 27 36. בא כה הנאים 2 עתר לביטול כתוב האישום בהסתמך על הוראת סעיף 149(10) לחוק סדר הדין
27 28 הפלילי תשמ"ב – 1982. עוזר לחקיקת סעיף 149(10) לחס"פ דוקטרינת ההגנה מן הצדק, הוכרה
28 29 על ידי שופט בית המשפט העליון בע"פ 2910/94 פתח ואחים ג. מדינת ישראל, פד"י נ(2), 221 (להלן –
29 30 הלכת יפת), הלה ותתפתחה בפסקה, ואף הורחבה ע"י בית המשפט העליון בע"פ 4855/02 מדינת
30 31 ישראל נ' בורוביץ, פד"י נת(6), 777 (להלן – ענין בוווביץ).
31 32 37. כיום, לאחר עיגון הדוקטרינה קטועה מקדמתה בסעיף 149(10) לחס"פ לפייה די בכך שהנאים יראו
32 33 כי הגשת כתוב האישום או ניהול היליך הפלילי בעגינו "עומזית בשתייה מהותית לעקרונות של

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ [REDACTED] מדינת ישראל נ'

תיק חיצוני 523317/2016

- 1 1 צדק ותגינות משפטיות", הרי שהנתנים להוכחתה קלים יותר ואין עוד צורך ב מבחנים הנוקשים
2 2 יחסית של התנוגות שערוריות של הרשות, או של פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, אשר
3 3 נקבעו בחלقت יפה. יתרה מכך, בעיון בולוביי קבע בית המשפט העליון כי אין לשול אפרות,
4 4 אם כי חריגה, בה הפגיעה בתחושת הצדק וההגינות תיויחס לאו דווקא לתנוגות שערוריות של
5 5 הרשות, אלא, אף לרשותן או טעות בנסיבות מסוימות.
6 6 38. על המבחן הבלתי שלבי יש לבחון כל אישום ביחס לכל נ羞ם לפי מבחנים אלו:
7 7 a) התנהלות המשימה - בחינת הפגמים שנתקלו בהליך המשפטי ומידות עצמותם, זאת **במנוגע**
8 8 משלالت אשמו או חפותו של הנאשם.
9 9 b) אייזון פנימי - בתיווח האם קיומו של ההליך הפלילי חריף הפגמים האמורים יביא לפגיעה בתחושת
10 10 הצדק וההגינות, הכל תוך בין האינטנסים השונים בהתחשב בנסיבות הקונקרטיות של
11 11 המקירה, ובהתאם-חותמת העתקה, עצמת הריאות, הנטיות האישיות של הנאשם ושל קרבן העבירה,
12 12 מידת הפגיעה ביכולתו של הנאשם להגן, חומרת הפגיעה בזכויות הנאשם ונסיבותיה, מידת
13 13 אשמה של הרשות, והאם פעללה בזיהו או בתוט לב.
14 14 c) מידתיות - לאחר שבית המשפט השתפנו כי קיום ההליך הפלילי כרוך בפגיעה בתחושת הצדק
15 15 וההגינות, עלוי לבחון האם ניתן לרפא את רגמיים באמצעות מותנים ומידתיים יותר מאשר ביטול
16 16 כתוב האישום.
17 17 39. שאלת התנהלות המשימה ועוצמת הפגיעה בזכותו של הנאשם (שני שלבים הראשונים במודל
18 18 המשולש) נידונו בהרחבה בבג"ץ 218/85 ארביב ג' פרקליטות מחוז תל-אביב פד"י מ (2) 393 (להלן
19 19 – עניין "ארביב"). ביחס לעיקרון בדבר מידת המשימה בהנטיביותה מקיים דמיון גם לעובדות
20 20 הנדון דן.
21 21 40. בעניין "ארביב" הושם דגש גם על התנהלות המשימה מפקודת המבט של הנאשם. הווי אומר
22 22 שלראשונה ניתנה התייחסות של ממש לא רק לאייזון הכללי שיפול ויטה עבר האינטראס הציורי
23 23 אלא גם ל"ינראות" של ההליך מנוקדת מבטו של הנאשם. לא זו בלבד שצדקה לא נשיינה אלא גם
24 24 שייראה, אלא שעניין ארביב חידש שהנראות תהיה גם מפרשקייתה של הנאשם.
25 25 41. יחד עם זאת בעניין "ארביב" ההתחשבות ב"סתמכות" של הנאשם נדרש לכך במאובן אינטראס
26 26 הצייפיה בא לידי ביתו בכך שנקט פעולות מעידיו בהסתמך על המציג המוקדם שחייב המשימה.
27 27 משכך נקבע בסעיף 15 לעניין ארביב: "ניתן להצדיק השתחרורת מעיסקת טיעון אם השינוי אצל
28 28 הנאשם הוא פחות ערך (צייפייה של מספר ימים בלבד) ואילו שינוי הנסיבות הוא רב ערך (מידע חדש
29 29 המסביר את הנאשם בעבר חמורה).
30 30 42. פסיקה מאוחרת יותר של בית המשפט העליון, ובכללם עניין טורק אליו ATIICHSH במשך, ובהמשך
31 31 גם של עדכאות נוכחות יותר, נתנה משקל ל"צייפייה של הנאשם" מאוויאו ושאייפותיו בעקבות
32 32 הבטחת הרשות גם ללא פגיעה מובהקת באינטראס הסתמכות.

בית משפט לנער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינת ישראל נ [REDACTED]

תיק חיצוני: 523317/2016

1 43. בבג"ץ 493/11 יחיא טורק נ' פרקליט המדינה מיום 27.3.11 (להלן - "ענין טורק") שופט בית
2 המשפט העליון הctrappfo לדעת כבוד השופטת (כתוארה אז) מרעם נאור והורו למדינה לעמוד מאחריו
3 התcheinותה. נקודת האיזון אינה אינטראס הסתמכות הפרט של הנאים ומידת הפגיעה בו. אלא
4 נקודת רחבה יותר והיא מתן משקל מיוחד ל"אינטראס ציבורי באמינות השלטון".
5

6 44. משכך קבעה השופטת נאור בסעיף 15 לפסק דין כי:
7 "אין לאפשר לתביעה לחזור בה מן התסדר על בן הגט הוא על התביעה להסביר
8 פגעו ראוי של העניין הקונקרטי לא יכול הכלל, שנקבע בקשר זה בפרשת
9 ארבע, אלא דזוקה החירג לו"
10

11 45. יתר על כן, בעניין "טורק" בית המשפט אסר על המאשימה לחזור בה על אף שבסעיף 3 להסביר
12 נקבע כי: "ההגנה מזוועת לכך שה התביעה יכולה לחזור בה מההסכים בכל עת עד לרישום הוזאת
13 הנאים בפרוטוקול בזאת חמישתי". בהמ"ש אף על המאשימה לקיים התcheinותה למרות שלא
14 נרשמה הוזאת העותר טורק ולכורה לאור הוראת סעיף 3 להסתמת הצדדים - התcheinות לא חלה.
15

מן חכלל אל הפרט: בחינת המודלים התלולים שלבי לפי הפסיקה

שלב ראשון - הפגמים בהתנהלות המאשימה:

16 46. בנדון דן, וכפי שעולה מדברי המאשימה בדרכו בפני מיום 22.1.18 המאשימה התcheinתה בפני המותב
17 שדן בעיה לחזור בה מכתב האישום. ביחס לנאים 2 ובסוגרת הлик שהגיע ב"כ נאים 2 בלבד.

18 47. לאחר מכן חזרה בה. אף שככל החומר היה מונח בפניה וולדבריה התגללה רק לאחר ש"כל הראות
19 הובאו בפעם החמישית בפני ראש היחידה" (ראה: עמי 14 ש' 15-16 לפרוי מיום 22.1.18).

20 48. המאשימה הודהה בפניי כי התנהלותה הינה בעיונית. "הורות טיעות", "המאשימה טעתה. לא
21 שמננו לה לראייה מרכזיות שנמצאת בתיק ונעלמה מענו ראש היחידה", "אני מבינה את אי
22 הנוחות שבייהם"ש מרגישمام אמרה זו" (ראה: עמי 14 ש' 15-16 לפרוי מיום 22.1.18 ההדגשה
23 אינה במקור). אולם טענה כי התcheinותה בפני המותב הדן בעיה אינה מחייבת.

24 49. המאשימה בסיכון ה奉תה לעניין "ארביב" ואף תלטה יתדוחה בכך שלדייה אינטראס
25 הסתמכות של הנאים לא נגע. עוד טענה בסעיף 5 כי אין להשוות לעניין טורק"נאים שם
26 לא נפטר אלא כלום.

27 50. אין דעתך כדעתה. שאלת המותב בפניו התcheinתה הינה פחות משמעותית וכוח עמלה הפסיקה לפיה
28 מתחשבים באינטראס הציפייה של הנאים. מבחינת נקודת מבטו של הנאים מה לו אם הבחתה
29 הנאים נאמרה בפני שופט פלוני או בפני שופט אלמוני - בפרט במצב דברים בו קיים פרוטוקול
30 המעיד כי הדברים אמרו.

31 51. כמו כן אין אמרה טיפולית כללית לעניין ביטול עתידי אמרה בפני בית משפט שיש בגדירה אף
32 ביטול הדיינות בבקשת שתוגש על ידי ב"כ הנאים 2 שלפנינו.

בית משפט לנור בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינת ישראל נ'

תיק חיצוני: 523317/2016

1 52. אף אם השינוי בעמדת נור מחייבי גברי. בכונן דא הפסיקת קבעה כי אין בהחלפת גורם התביעה
2 כדי להציג התנערות מתחייבויות קודמות.

3 כבוד השופטת נור חתמה את פסק דין "טורק" בקביעה הבאה:

4 "לא מן המותר בעיר כי כדי שהזרוג הביר ביוטר – פרקליט המדינה – ישתחרר"
5 מהחלטה של קודמו, במקורה זה של המשנה לפרקליט המדינה, יש צורך בגליון
6 של נסיבות חדשות או שגיאה שלא ניתן להשלים עמה בהחלטה קוחמת הפוגעת
7 באינטראס הצבורי, לא כן המכוב לפניו".
8 ראה: ענין טורק עמי 12 ס' 21 לפסק דין של השופטת נור.

9 ידgesch ב' אצלנו מדובר באותו גורם תביעה מבחינת סמכות. והרצינו ב"טורק" נכון לעניינו חרף
10 השינויים המפורטים

11 54. כמו כן איני סבור כי תחשואה לעניין "ארביב" הינה חזות הכל. בל נשכח כי הלכת "ארביב" ישנה
12 וקיימת פסיקה עדכנית יותר. ברוח חוק יסוד כבוד האדם וחירותו. יתר על כן – אין הנדון דומה
13 לראייה. עיון במשפט הזמן שחלפה אז הבהיר המשימה ועד לחזרתה בה מלמד כי מדובר במשפט
14 שביעות. בעוד ש"באביב" נلتנה הטעחות למכב דברים בו חלפו אך יומיים.

15 55. שופטת בית המשפט המחויזי בברא שבעגלה שלו במדינת ישראל נ' גלעד וזמן בהכרעת דין מיום
16 14.11.16 (להלן עניין "רייזמן") התייחסה לכך ששינויו בעמדת המאשימה מספר שבועות כבנון
17 דן, בו המאשימה מודה שלפחות חלקית חמוץ שונה שונה מחייבי עמדה בעבר יומיים (הנדון באביב)
18 וטמץ הזמן מהווה פגעה באינטראס הציפייה גם אם לא באינטראס ההסתמכות:

19 "שבשים לב לעובדה שתסדר הטיעון בוטל עד בטלות הוצאות בפני בית המשפט ולא
20 נגעה יכולתו של הנאשם לכפר במינויס לו. לנוכח זאת המשפט, איני סבור כי
21 הפגיעה העיקרית היא באינטראס הציפייה שלו. עניין זה, הפגיעה באינטראס הציפייה
22 אינה קלה כבעניין ארביב, שכן חזרתה של הפעשיטה מתחסדר לא נעשתה לאחר
23 יומיים, אלא לאחר מספר שבועות, משך זמן לא מבוטל, ממהלכו סביר להניח כי
24 הנאשם סבר שהחלק הקשה מאחוריו, התהלה בטעותה של הזראות מסוימות לעניין
25 מצבו המשפטי ... ותchein עצמו מבחינה נפשית לקראת הצעוי לו ע"ש הצגת הסדר
26 בבית המשפט.
27 (התדגשה שלי – שען)

28 ראה: עמי 14 סעיף 2 לפסק דין של השופטת שלו.

29 56. כמו כן איני סבור כי רק אינטראס הציפייה נפגע. ב"יב" הנאים 2 בסיכון מיום 18.1.2014 מיום מיום
30 22.1.18 ציין כי בעקבות התגעה להסכמה חזר בו ייחד עם ב"יב" נאים 1 מבקשת פלילי ראייה ואף
31 סוכם כי הליך הביעית השני התיכון. אף אם ניתן להגשים מחדש הרוי יש בכך התחייבות שבאה
32 מעשית בפועל שכן בסופו של יומם – ההליך בוטל.

33 57. ככלו של דבר, התנהלות המאשימה בעניין זה אינה נקייה מ畢וקות. אולם על מנת לשקלול האם די
34 בכך לביטול כתוב באישום יש לבצע איזון פנימי. איזון זה למעשה מצדיק התייחסות שונה לכל אחד
35 מהנאשמים.

בית משפט לנער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ ■ מדינת ישראל ■

תיק חיצוני: 523317/2016

שלב שני – איזון פנימי

58. אכן לפי השלב הראשון: התנהלות המאשימה הינה בעייתית. בנוסף, בוחינת ההליך לפי מערכת האיזונים הנדרשת מלבדת כי עצמת הפגיעה בנאים 2 הינה רבה ואף האינטראס הציבורי מטה לעבר מהימנותו מהמשך ההליך דזוקה בעניינו.

59. לצורך השוואה אציג זה לעומת זה את הטענות שמייחסת המאשימה לכל אחד מהנאשמים:

נאשם 2	נאשם 1	השלב
---	פניה הנאים 1 ואחרים אל המתלונן וחבריו ובקשו את מכשיiri הטלפון שברשותם. המתלונן וחבריו סיירבו וכן אחד מהחברה פנה אף המתלונן ואמר שיביא לו 50 ש"ח המתלונן ענה שאין לו ובתגובה החומר אמר "תנסי לי או שאתה מת". המתלונן וחבריו ברחו מהנאשם וחברה לכיוון עמדת והשמירה בכניסה ל"סינמה סיטי"	יום הארוע
תפסו הנאים והחברה את הקטין כאשר הנאשם 2 עצר את המתלונן مغربתו, עט בו וחתט בראשו.	بعد חבריו של המתלונן מצליכו לבסוף, לאחר שהמתלונן הופל על ידי הנאים וחברה נעצפה, תקפו הנאשם 1 והאחרים את המתלונן בעיטות ברגליו, בcephaliki גוף וכן הנאשם 1 בעט בחזקה בראשו של המתלונן.	התקיפה עצמה של המתלונן
---	במקומות עבר אחד (להלן: "מעבר אחוריו") שזהה האנונה ידוע למאשימה, הנאים 1 זנוח את המתלונן וחותק לתקוף אותו מעורר האורה עד אשר הגיע מעבר אחר, והנאשם יחד עם אחר תקפו אותו. בהמשך הגיע למקום קטעו של מד"א אשר הפעיל סירנות וצופר והנאים וחברה ברחו מתחום	התנהלות לאחר הארוע

60. נאשם 1 הוא יוון הארוע לפי המאשימה, מעשו מתmeshcis ולמעשה תוקף גם אחרים שבאו להיחלץ חושים לעזרת המתלונן.
61. אמנים אין להקל ראש במעשיון של הנאשם 2 אולם אלו מסותכנים בשתי פעולות, אף לדעת המאשימה, כעליה מכתב האישום על גלגוליו השונים.
62. זאת ועוד, בעקבות הסכומות הצדדים שלחו הנאים לקלט תסקרי שירות מבון. בעוד שנאשם 1 התנגד לחשך קשר עם שמייל הרি שביחס לנאים 2 הוגש תסקייר חיובי. יוזגש כי ככל נעשה שימוש בתסקייר מצבי על מנת להגיע להסכנות לעניין תיק זה נוכח קושי דעתתי.

בית משפט לנער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ [REDACTED] מדינת ישראל נ'

תיק חיזוני: 523317/2016

1. 63. כבוד השופט שלו בעניין ויזמן בהתייחסה לרכיב האיזון הפנימי הנדרש לבחינות "הגנה מן הצדק"
2. ציינה מכלול רכיבים שיש לבחון ובכללם סיכון שיקום של הנאשם:
3. איזון בין האינטראטיב השווים בהתחשב בנסיבות ההנסיבות האישיות של הנאשם ושל קרבו,
4. ובهم - חומרת העבירה, עוצמת הראיות, נסיבות הפגיעה של הנאשם ושל הנאשם
5. העבירה, מידת הפגיעה ביכולתו של הנאשם, חומרת הפגיעה בזכויות האדם
6. ונסיבותיה, מידת אשמה של הרשות, והאם פעולה זו**זדון או בתום לב**
7. (ההדגשה אינה במקור - ש.ל.)
8. עיון במלול הנתונים, ועוד מבלי להיזקק לראיות נוכחות השלב הדיווני בו נמצא מאמין כי אין
9. עניינים של ה הנאשם 1 וה הנאשם 2 אחד. הוא אומר שאף שההאשמה "טעתה" כלשונה ביחס לשני
10. ההשומים מכל מקום עצמת הפגיעה דוקא בנאים 2 שמעשו תמורים פחות - הינה ביחס הפוך
11. פגעה גדולה יותר.
12. 64. המאשימה עצמה ציינה כי יש הבחנה בין ההשומים בתיק ותס לא קשורות אחד לשני" (ראה:
13. עמי' 14 שי 14 לפניה מיום 22.1.18). במצב דברים זה, הטענה בדבר חומרת העבירה אינה אחת
14. ביחס לשני ההשומים.
15. 65. כמו כן תספיר שמי' מיום 18.1.18 מלמד כי ה הנאשם 2: "לאורך כל ההליך המשפטי משתף פעולה
16. באופן מלא ומגעה לפגימות אלהן". تفس. דווחים מאגף "קידום נער" מלמדים כי ה הנאשם 2
17. : "מנגע לכל הפגימות שנקבעו עמו מתייחס אליהם ברצינות". מעבר לכך נמצא תחת צו מבוחן
18. בחודש ספטמבר 2017 ועד חודש יוני 2020. כך שקיים גם פן מרთיע ביחס אליו.
19. 66. כמו כן הנהלות הגעת המידיע בדבר חזרת המאשימה מההתקורתה כפי שנטען על ידי בא כה ה הנאשם
20. 2 ושלא הוכחש במעמד הדיון על ידי המאשימה. מלמן כי גוף המאשימה לא ראתה את עניינים של
21. שני ההשומים באופן זהה: "היא מבקשת לחזור מכתב האישום. פאוור כך בית המשפט ביטל את
22. הבע"ח ומבחןת ה הנאשם ומבחןתנו וחיזון הסטיים. בחומרה לאחר מכן, נודיע לי מפי חברינו עורך
23. בקטמן כי הוא הגיע מחדש את הבקשה שאני הגשתי מכיוון שבתייך בעניינו המאשימה לא בתרה
24. באותה דרך והחלטתך על המשך ניהול ההליך" (ראה: עמי' 13 שי 29-27 לפניה מיום 18.1.18 –
25. ההדגשה אינה במקור).
26. 67. המאשימה טענה כי חומרת העבירה של ה הנאשם 2 מצדקה הנסיבות מהתהייבותו.
27. אין בידי לקבל טענה זו. הפסיכיקה הטילה חובה על הרשות לעמוד בהת_hiיביותה כפני ההשומים
28. שבייצעו מעשיהם תמורים מלאו שביבצע ה הנאשם 2. כך גם על גם בפסקה בע"ו (איו"ש) 2631/11
29. התביעה הצבעית כי מוחמד חאג' מיום 6.5.13 בהרכבת אליו' מושניות (להלן - "עניין חאג'"'). הכל
30. ייבחן במינעד הנוגע לעוצמות ההבטחה ומשמעותה לעומת חומרת העבירה.
31. 68. החלטת הרשות השלטונית לנ��וט תליכים פליליים כנגד אדם, תוך אי פיבודו של
32. הסכם בו התחייבת לפני אותו אדם כי לא יועמד לדין, עלולה לעלות כדי פגעה
33. כה חמורה בנסיבות לטליך הוגן.

בית משפט לנער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינת ישראל

תיק חיצוני: 523317/2016

ראיה: עמי 25 לפסק דין של השופט משנהות והפנייה ל בג"ץ 5319/97 קוגן ו' הפט"ר פ"ד נא (5)

.67

7. יודגש כי בעניין חאג' בית המשפט הצבאי לעורורים ביטל את כתוב האישום בשל הגנה מן הצד. על אף שהמעורר "היה מעורב בתכנון וביצוע של פגוע התאבדות חמור ... ברוח אלנבי בת"א שבנו מצאה המנוחת את מותה... וכחוושים לאחר מכן תכנן להוציא לפועל פגוע התאבדות נוספת והעביר 8 ק"ג חומר נפץ לשם כך" והואשם בעבירות בטיחוניות חמורות נוספות המשיקות לדיני נפשות. באתה בית המשפט הצבאי לעוררים הביע מורת רוח מהנהלות המדינה שלא עמדה בהבטחתה

9. מדובר בהפרה בוטה של הת_hiיבות להימנע מצדי אכיפה נגד המעלע, ולאחר
10. שהמעורר שינה את מצבו לרעה בעקבות אותן הת_hiיבות באופן שאיפשר את מעברו
11. מדובר למעשה בפגיעה קשה בתחשות הצדק ובהגינות התליכים, ובנסיבות
12. אלה כמה מערוף טענה מובהקת של הגנה מן הצד"

13. על אף מעשיו של המעלע חאג', באתה בית המשפט הצבאי לעוררים דחה את עמדת דעת הרוב בערכאה
14. דיוונית שקבעה: "האינטס של מיצוי החקלא הפלילי, אשר מבטא את עיקרון קדושת החיים, גובר
15. על האינטס של אמון הציבור בשפטו ועלאשורות הציפייה של המעלע מכל הטעמים הללו, באה
16. האב"ד הנכבד למסקנה כי אין להורות על ביטול כתוב האישום נגד המעלע" (ראיה: עניין חאג'
17. עמי 6).

18. בית המשפט הצבאי לעוררים לא סבר כו. נתן משקל רב לרביב ה"ציפייה" ואמון הציבור ביטל
19. כתוב אישום בשל אי עמידת המאשימה בחתחייבאותה. השופט מישנות סבר כי ביטול כתוב
20. אישום בשל אי עמידה בחתחייבויות הינו צעד מתקתק הצופה מעתיד. עידוד אנשים להתקשרות
21. בסכמים מול המדינה מוביל לחשוש כי יופרו על יהה בנסיבות שונות
22. "אמינות השלטון לפני התושבים היא אינטס ציבורי מובהק, לא רק בשל
23. החובה הבסיסית של השלטון לנוהג בהגינות ובתום לב, אלא בשל ה הצורך
24. לשמר על האפשרות לטפל בדרך דומה של הגעה להסכם במשברים פרט
25. שלללים להתרחש בעtid. גם ההגנה על זכויות הנאשמים ועל הגנותהתליכ.

26. הפלילי היא אינטס ציבורי מובהק.

27. ראה: עניין חאג' עמי 21.

28. בסופו של יום הכל יבחן במנעד עצמות ההבטחה ומשמעותה לעומת חומרת העבירה.
29. 73. במשפט העברי רביב ה"ציפייה"- נדון בעניין הבטחה של בעל הבית تحت מתנה לעני. כאשר ככל
30. שהמתנה גדולה יותר הרי שהסתמכות העני והציפייה למימוש ההבטחה הינה פחותה באשר חושש
31. לחרטה. לעומת זאת במקרה דברים בו הובטחה לעני מתנה פعلת - כי אז רביב הציפייה הינו גדול

בית משפט לנער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ ■ מדינת ישראל נ'

תיק חיצוני: 523317/2016

- 1 על כן מצוות בעל הבית לעמד בבהירתו. עניינו, דוקא נאשס 2 ציפה כי המאשימה העמו
2 בהתחייבויותיה נוכח חלקו הפתות באירוע, על פי המוחיש לו בכתב האישום.
3 74. אלמנת ה"ציפייה" מעוגן במידה מסוימת בעקרון "מי שפרע". הווי אומר דרישת מוסדרת לעמידה
4 בהתחייבויות. ואף הוקעת התנהלות שאינה עולה בקנה אחד עם ערכיהם אלו (השווה: בבל' בא
5 מציעא דפ' מט, א) כאשר מחלוקת אבי ורבה הינה לעניין מידת מעורבות בית הדין. במקרה הדורות
6 ניתן מעמד מיוחד לטענת "מי שפרע" שאף שאינה בהכרח מובילה לسعد ממוני מכל מקום יש בה
7 יסוד רתיעני מובהה, לעתים אף חמור יותר מרדיון ממוני רגיל בבית הדין בגין הפרת חוזה (ראה:
8 מאמונ' של פروف' רון ש' קלינמן: "מי ש' פרע." הוא דין חריג בכך דיני הממון שבספרות
9 התלמודית" קלאתמי שפרע: ذات, משפט וחברה", **מחקרים משפטיים כו(1)**, ה'תש"ע, עמ' 179-215).
- 10 יתר על כן, בנסיבות מסוימים (ראה ש'ך חוו'ם סי' של'ג) אף תרעומת מצד הנiper, שהינה בדרגה
11 הפחותה מ"מי שפרע", שאינה מאפשרת עילת תביעה, יכולה להיות מתורגמת ליתרונו דין'ידי
12 ממונות כגון במצב דברם בו הטענה מוחזק בפיקדונו וכיו'ב.
13 75. ככלו של דבר, האיזון הפנימי אכן מחייב בוחינות אפשרויות ביטול כתוב האישום ביחס לנאשס 2 בו
14 בזמן שאפשרות זו אינה עולה על הטענה בשל חומרת המעשים כשלעצמם המוחשים ולא
15 התייחסות לפן הראייתי בכל הנוגע להנאהם.
16 76. יודגש כי התייחסותי לנאשס 1 בהחלטה זו הינה רק לשאלת ריב' "הגנה מן הצד" שעלתה
17 בסוגיה זו לעניין הבטחה שנותנה המאשימה. כזכור של טענה מקדמית. ומשכך נוכח כתב
18 האישום כלשונו וambilי להתייחס לפן הראייתי. התנהלות המאשימה ביחס לנאשס 1 אינה עולה כדי
19 התייחסות הצדיקה סעד של הגנה מן הצד.
20 77. אין בדבר כדי לקבוע מסמורות ביחס לאשמה הנאשס 1.
21 78. ככל ויבחר לנחל הוכחות, וככל ותתקשה המאשימה מבהינה ראייתית להוכיח האמור בכתב
22 האישום. הרי שיזוכה אולם כאמור מדויר בשלב דין' אחר, תחוורג מתחומי השיפוט של החלטה
23 זו, וההחלטה זו נוגעת אך לעניין תחולת הגנה מן הצד בטענה מקדמית בשל התחייבות ממנה
24 התייעזה המאשימה.
25 79. משכך אני מורה לנאשס 1 להסביר בכתב האישום.
26
27
28
29
30
31

שלב שלישי – מבחן המידותיות

80. האמנס הסעד היהיד ביחס לנאשס 2 הינו ביטול כתוב האישום!
81. לכארהה סעיף 149 לחס"ב, מ恳ת לבית המשפט סמכות לטפל בטענה מקדמית במגוון רחב של
82. כלים ולאו דווקא רק באמצעות כתב אישום כפי שקבע סיפא סעיף 150 לחס"ב. כך ניתן
83. לעשות שימוש באמצעות פחות פוגעניים.

בית משפט לנער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ ■ מדינת ישראל נ'

תיק חיצוני: 523317/2016

- על כן מצווה בעל הבית לעמוד בהבטחתו. לעניינו, דוקא נאשס 2 ציפה כי המאשימה תעמוד בחתחביבותיה נכון חלקו הפתוח באירוע, על פי חמיוחס לו בכתב האישום.
74. אלמנט ה"ציפייה" מעוגן במידה מסוימת עיקרין "מי שפרע". הווי אומר דרישת מוסדרת לעמידה בחתחביבות. ואף חקעת התנהלות שאינה עולה בקנה אחד עם ערכיהם אלו (השוואה: בבלי בבא מציעא דר' מט, א) כאשר מחלוקת אבי ורבא הינה לעניין מידת מעורבות בית הדין. במקרה דבירות ניתן מעמד מיוחד לטענת "מי שפרע" שאף שאינה בהכרח מובילה לשעד ממומי מכל מקום יש בה בסוד רתיעה מובנה, לעיתיות אף חמור יותר מדיון ממוני רגיל בבית דין בגין הפרת חווה (ראה: מאמרו של פרופ' רון שי קלינמן: "מי שפרע." הוא דין חריג בכך דיני המוניות בספרות התלמודית". קלינמן שפרע: דת, משפט ותורה, מחקרים משפט כו(1), הייש"ע, עמ' 179-215).
75. יתר על כן, בנסיבות מסוימים (ראה ש"ד חווימ סי' של'ג) אף תרעומת מצד הニアפה, שהינה בדרישה הפחותה מ"מי שפרע", שאינה מאפשרת עילת תביעה, יכולה להיות מתרגמת ליתרונו דיןוני בדין מוניות כגון במצב דברגס בו הראוי מחזק בפיקדונו וכיו"ב.
76. ככלו של דבר, האיזון הפנימי אכן מחייב בוחינת אפשרויות ביטול כתב האישום ביחס לנאשס 2 בו בזמן שאפשרות זו אינה עולה על הפקם בשל חומרת המעשים כשלעצמם המוחשיים ולא התייחסות לפונ הראייתי בכל הנוגע לנאשס 1.
77. ידgesch כי התייחסותו לנאשס 1 בהחלטה זו הינה רק לשאלת רכיב "הגנה מן הצד" עליה בסוגייה זו לעניין הבטחה שתנתנה המאשימה. כתוב של טענה מקדמית. ומשכך נכון כתב האישום כלשומו וambil להתייחס לפונ הראייתי. התנהלה המאשימה ביחס לנאשס 1 אינה עולה כדי התנהלות המצדיקה סעד של הגנה מן הצד.
78. אין בדבר כדי לקבוע מסמורות ביחס לאשםת הנאשס 1.
79. ככל ויבחר לנחל הוכחות, וככל ותתקשה המאשימה מבהינה ראייתית להוכיח האמור בכתב האישום. הרוי שיזוכה אולם כאמור מדויב בשלב דיןוי אחר, החורג מתחום השיפוט של החלטה זו, והחלטה זו נוגעת אך לעניין תחולת הגנה מן הצד בטענה מקדמית בשל התחביבות ממנה התנערה המאשימה.
80. משכך אני מורה לנאשס 1 להסביר בכתב האישום.
- שלב שלישי – מבחן המידתיות**
81. האמן הסעד היחיד ביחס לנאשס 2 חינו ביטול כתב האישום!!
82. לכאורה סעיף 149 לחס"פ, מבקשת לבית המשפט סמכות לטפל בטענה מקדמית במגוון רחב של כלים ולאו דווקא רק באמצעות כתב אישום כפי שקבע סיפה סעיף 150 לחס"פ. כך ניתן לעשות שימוש באמצעות פחות פוגעניים.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

* מִדְוֹנַת יִשְׂרָאֵל / [REDACTED] ת"פ/

תיק חיטויי: 523317/2016

1. יחד עם זאת, סבורני כי התועלת מהותרת כתוב האישום על כנו אינה שווה לנזק שיוצר. כאשר הנזק
2. אינו רק לאינטראס הציפייה המוגן של הנאשם כי אם הציבור בכללותו ופגיעה באמונות גורמי
3. האמיפה.
4. 83. יפים לעניין זה דברי האובייט בעניין "ארביב", (שם טעיף 15):
5. "ניתן להאר מצב דברים שבו הנאשם טרם מילא את חלקו (איןטרס ציפייה בלבד)
6. ו מבחינות התביעה לא חלו כל שינויים בנטיות האובייקטיביות, פרט למחשבה
7. מפורשת של התביעה או שינוי בהרכב האיש. במצב דברים זה יש ליתן משקל
8. מיזוג לאינטראס הציפור באמונות השלטון, ובידך כלל אין לאפשר לתביעה לחזור
9. בה מעסקת הטיעון..."
10. 84. גם השופטות נאבקו שהנחתה בעניין "טורק" למدينة לעמוד בהתחייבויותיה הסתמכה על דברי
11. האובייט ב"ארביב" הטעלים על נס את חשיבות אמונות הבטחת גורמי האכיפה:
12. "איןטרס הציבור אונורך בהעמדת עבויים לדין. איןטרס הציבור הוא גם באמונות
13. השלטון ורשיונות התביעה. איןטרס הציבור הוא גם בשמיירה על אינטראס הנאים.
14. שיקולים אלה יכולים מובנים לעתים לתוצאתה אחת. מקרה זה פשוט הוא, ולרוב אינו
15. מעורר קשיים"
16. 85. בעניין "ארביב" מופיע מינעד (סקאלת בלאייז) כאשר בנסיבות המקדים יותר להכרעה
17. ובתווך המקרה היוטר קשה להכתעה. אני סבור כי עובדות הנדון דין ממוקמות הנזון דין בתווך. הן
18. משומש מדבר בהבטחה ללא תנאי, חומפתה השוני בין מעשי הנאשם 1 למעשי הנאשם 2, והן לאור
19. העובדה כי השינוי בעמדות המאשימה אינו בשל גלי חשווים חדשים אלא אך בשל סיבות שונות.
20. במצב דברים זה גם השופטות נאורך אימצה את דברי האובייט ב"ארביב" וקבעה כי יש להתחשב
21. ולהזכיר במאשימה לעמוד בהתחייבויותיה לא רק בפגיעה באינטראס התסתמכות אלא גם בפגיעה
22. באינטראס "ציפייה":
23. 86. הסיטואציה בעניינו דומה לקטע אותו הדגישה בציגוט (חצוטות מסעיף 15
24. ב"ארביב" – ש.ל): העותר טרם מילא את חלקו בעסקה, דהנותן, טרם תוהה.
25. כאמור לא היה מקום לכך שהעותר יציג ביזמתו הווא את ההסדר לביטת המשפט
26. בעת שביתת הפרקטיים, וממהלך זה אין הוא יכול להיבנות. על כן מדובר רק
27. בפגיעה באינטראס הציפייה של העותר ולא באינטראס התסתמכות. אם זאת,
28. הדבר מוסכם, מבחינת התביעה לא חל מאי ערכות הסדר כל שנייה בנסיבות
29. האובייקטיביות פרט ל"מחשבת מחודשת" של פרקליט המדינה, ושינוי זהות
30. המתייצט. במצב דברים זה, וכי שנקבע בקטע שהודגש בציגוט מפרשת ארביב
31. – יש لتת משקל מיוחד לאינטראס הציפור באמונות השלטון ו'בדוח' כל אין
32. לאפשר לתביעה לחזור בה (בנסיבות זה) מעסקת הטיעון" (ענין ארביב,
33. פסקה 15). להרחבה בעניין חשיבות האינטראס הציפור במניעת פגיעה במושך
34. הסדרי הטיעון ועוד: דנ"פ 03/1187 מדינת ישראל נ' פרץ, פ"ד נט(6) 301,
35. (למלון: ענין פרץ)).
36.
37.

בית משפט לנער בבית משפט השלום בירושלים

ת"ם [REDACTED] מדינת ישראל

תיק חיצוני: 523317/2016

1. 87. בندון דן עמדת המאשيمة הייתה מלכתחילה לביטול כתוב האישום בגין נאשם 2. כלל החומר
2. הראייתי היה מונח בפניו. חזקה על גורמי האכיפה כי שקלו את השיקולים הנדרשים בכך שהחלטה
3. לביטול כתוב האישום בגין נאשם 2 מעיקרה הייתה מאוזנת.
4. 88. ב"כ המאשيمة טענה כי לא ראוי שמותב זה יתעורר בשיקולים שהיו מנת חלקה של המאשيمة.
5. שהור איין חולק כי הפרורטיבה להגשה כתבי אישום מסורה בידי המאשيمة ולא בידי בית המשפט.
6. 89. על כן סבורה היא כי משחאליטה שהומרת העבריה מצדיקה شيئا' מגמה גם בגין נאשם 2 – הרי
7. שעלה בית המשפט להימנע מהתערבות אף אם סביר אחרת.
8. 90. אין פיזי לקבל טענה זו. אכן מותב זה אינו משמש כ"תובע-על" ואינו מתעורר בשיקולי המאשيمة
9.Concern שבסוגה, אך אם סביר כשלעצמם כי יש לבקר את טיב השיקולים. זאת פועל יוצא מחזקת
10. התקינות שקבעה למאשימתה.
11. 91. אולם בנדון דן, אין מדובר כאן בתערבות והנחתת שיקולים "חיצוניים" שמקורם בהגיגי בית
12. המשפט ודרישה מהמאשימים לפרט על פיהם. כמו מדובר בדרישה אלמנטרית שהמאשيمة תפעל
13. על פי השיקולים שמילכתחילה ספירה בעצמה עת התהייה בפני כב' השופטת ד"ר מולד – להימנע
14. מהמשך ניהול ההליכים בעניינו של חטאשוף.
15. 92. חזקת התקינות של המאשيمة הייתה חריב פיפות, ומהמאשيمة מעוניינת לסתות מהקו בו פסעה
16. הרי שעלה לסת טעם ופער לשינוי בעממתה.
17. 93. כלל החומר הראייתי היה מונח בפניו, עת התהייה בעצם לביטול כתוב האישום. וכי שציינה בפניי
18. במעמד הדיוון: לא שמו לב לראייה מרכזיות בחזק שנמצאה בתיק ונעלמה מעיני ראש מHIGH"
19. (ראה: עמי 14 שי' 18 לפ"ז מיום 22.1.18 – ההדגשה איננה במקורה – ע.ל). חוסר שימת לב, אף אם
20. אינה עולה כדי התנהלות זדונית תיליה, מוכרת בפסקה בסעודה המצדיק שימוש בענעת "הגנה מן
21. הצדוק", וכי שציינתי בדברי המבוा פרק זה.
22. 94. קבלת בקשה ב"כ המאשيمة לחזור מההבטחה יהיה בו כדי לעקע אמון האenor בשלטון החוק
23. וחזק רב על התועלת, אם בכלל עצם העמידה לדין.
24. 95. לא לモותר לציין כי מדובר בחליך נער, כאשר למול האינטרס הציבורי בהתמדה זכויות
25. הנאים, ולディונית, להישקל ביותר שעת.
26. 96. בנדון דן, נוכת הפסקה בעניינו של נאשם 2 ולאור תפוקדו סבירני כי הסעודה הרואית ביותר הוא
27. עמידת המאשيمة בהתחייבותה ובכלל זה ביטול כתוב האישום אך בגין נאשם 2 בלבד.
28.
29.
30. 97. בהיקבץ כלל הנתונים ולאור עמדות ההחלטה אני סביר כי על המאשيمة לעמוד בהתחייבותה בכל
31. הנוגע לנאשם 2 ומשכך לבטל את כתוב האישום בעניינו.

כללו של דבר

בית משפט לנער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינות ישראל נ'

תיק חיצוני: 523317/2016

1. 98. המאשימה הבטיחה במעמד הדיון בפני המותב שדן בע"ח כי כתוב האישום בעניינו של הנאשם 2. יבוטל בהסכמה. כתוצאה זו, שנרשמה בפרוטוקול, הותבטל הדיון בע"ח השני.
3. 99. השינוי בעמדת המאשימה ארע לאחר שחלף מעיל חדש ימים מאז הבטחת המאשינה. כאשר אותה 4. העת הנאשם 2 היה סמך ובתו כו החקיק בעניינו יבוטל כפי שסוכם.
5. 100. בטוטם התהווות המאשינה לביטול כתוב האישום, התקיימו דיוונים, ואף החליך הופנה לגישור.
6. 101. המאשינה אישרה בפנוי כי כל החומר הראייתי היה בפניה, עת החליטה בתחילתה על ביטול כתוב 7. האישום בהסתמכתה. לא עליה דבר חדש נוסף שהצדיק שינוי מגמה והתנוורות מהטהווותה.
8. 102. לא מצאתי לנכון לקבל טענה המאשינה לפיה בעקבות הרוחרים נוספים ובהם חומרת העבירה 9. יותר ושימת לב מחרוזת לחומרים שכבר נמצאים בתיק – הרי שמדובר מפנה בעמדתה כלפי הנאשם 10. 2.
11. 103. במצב דברים זה, סבורני כי ערכיס כמו אלמנט ה"ציפייה" של הנאשם, ו"אמון הציבור" ברשותו 12. אכיפת החוק – חינם ערכיס על חשיבות ציבורית לא פחות מאשר ניהול החליך דן.
13. 104. מעבר לשיקולים הנוגעים אך לעניין חומרת העבירה, מותב זה נדרש למשקל לערכיס נוספים 14. באשר מדובר בהליך בית משפט השלום לענין. מותב זה אמון מעבר לשיקולי ענישה והרתעה גם 15. על שיקום, במצוות המחוקק בחומרה הנזער (שפיטה ענישה ודרכי טיפול תשלי"א - 1971. תスキיר 16. שמ"ל מלמד על תפקיד נורטטיבי מצד הנאשם ועל רתייעתו מוחילה המשפט).
17. 105. הנאשם 2 נמצא תחת צו מבanon – כך שיש בכך מעין רכיב ענישה מותנה הצופה פנוי עתיד. כmorben 18. הביקורת שהעלה ב"כ המאשינה בסיכון פגום בגין ב"כ נאשם 2 בסעיף 32 לsicomio 19. לעניין המשך שת"פ עתידי עם שמ"ל אינו מהוות חשש.
20. 106. משכך סבורני כי יש להורות על ביטול כתוב האישום בהסתמכתו ביחס לנאשם 2 בלבד לאור הוראות 21. סעיף 94 (ב) לחסדי"פ באשר בחסמת הצדדים רשיית בית המשפט לבטל*אישוף* בכל עת עד הכרעת 22. הדיון וזאת לפי המגבלות לביטול שהוסכמו על הצדדים.
23. 107. בכל הנוגע לנאשם 1 התנהלות המאשינה תישקל בהמשך ההליך ככל ונוכח אשופן, וכמובן אין 24. בכלל כדי למנוע ממנו להעלות טענה שכזו בסוף ההליך. משכך אני מורה לנאשם 1 להשגב ולמסור 25. מענה מפורט למiosis לו בכתב האישום כפי שקבעתי בהחלטתי מיום 24.1.18 הווי אומר: קבלת 26. מענה מנאשם 1 ביום 14.2.18 שעה 8:30.
27. 108. נוכת ההחלטה ביחס לנאשם 2 – הדיון בעניינו בלבד – בטל.
28. 109. המזכירות תשלה החלטתי לב"כ הצדדים ולשמ"ל.
29. 110. לאור העובדה החלטת כללית, אני מתיר פרסום ההחלטה בכפוף להסתרתת כל פרט מיוחד של מי 30. מהנאשימים או מי מהמעורבים.
- 31.

בֵּית מִשְׁפָט לְנוֹעַר בֵּית מִשְׁפָט הַשְׁלוּם בִּירוּשָׁלָם

ת"פ מדיינית ישראל נ/ז [REDACTED]

תיק חיצוני: 523317/2016

1

2

3

4

5

6

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ח, 08 פברואר 2018, בהעדן הצדדים.

7

8

שכאנן: לייבו, שופט

